

Παράξενος ταξιδιώτης (Αλιάι Αλντιόν)

Μουσείο και παιδί

Πρωί, στο φως του λαμπερού του ήλιου
ένα πλήθος τριγύρναγε σαν τυφλό στους διαδρόμους του μουσείου.
Τα αγάλματα σιωπούσαν μπροστά στα γρήγορα βλέμματα.
Είχε χαθεί από καιρό η επικοινωνία του επισκέπτη με το μάρμαρο.
Όμως σε μια γωνιά ένα παιδί χαμογελούσε.
Μονάχο του κοιτούσε τις λευκές μορφές.
Τόσο ασήμαντη για τους πολλούς,
μα τόσο σημαντική για τους λίγους αυτή η μικρή στιγμή.
Το παιδί μιλούσε με την πέτρα,
την ώρα που τα βιαστικά πλήθη έμεναν τυφλά μπροστά στην ιστορία.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Όσο μπορείς
Σ' αυτή τη ζωή,
Όταν δυσκολεύεσαι

Μην λυγίζεις.

Πάντα

Ο εαυτός σου να 'σαι

Ρωμαλέος και ηθικός.

Ένας άνθρωπος

Ικανός και

Στους γύρω σου σεβαστός.